

[Gade]

bekymret eller tog det meget ilde op, at jeg påpegede, at regeringen ikke havde fremført de økonomiske konsekvenser af det forslag, som foreligger her, og som handler om økonomi. Jeg kan da godt forstå, at det har ramt lidt hårdt, men alligevel synes jeg ikke, udenrigsministeren havde behøvet at tage den manuducerende tone på.

Men lad os nu se på tallene i udvalget og få dem trykt op i beretningen, så vi får et rimeligt grundlag, når der skal tages endelig stilling her i salen.

Jeg ved da godt, at der var flere regneeksempler, og jeg ved godt, at vi har diskuteret det mange gange tidligere, men jeg vil gerne have disse spørgsmål yderligere belyst – og det kan også være, de skal genoptrykkes – under udvalgsarbejdet.

Dernæst vil jeg gerne sige til udenrigsministeren, at det, hvad angår spørgsmålene om BNI eller den fjerde indtægt og spørgsmålet om braklægning, ikke er helt sandt at fremstille det, som om det har været ganske grundigt forberedt, at man har vidst præcist i detaljer, hvordan det var.

Hvis udenrigsministeren har behov for at fremstille det sådan, kan jeg forstå det, fordi han er udenrigsminister og har deltaget i forhandlingerne, men så har jeg i hvert fald det samme behov for at sige, at det ikke er min opfattelse af den måde, beslutningerne er truffet på, men at de faktisk er truffet på et for dårligt og et for lidet gennemarbejdet grundlag.

Når man har siddet i Markedsudvalget, ved man det jo – nu må man ikke citere fra Markedsudvalget, men der er da nogle bemærkninger, der rinder mig i hu fra de drøftelser, hvor der har været talt om, at det nærmest var uforvarsligt at operere med sådan en fjerde indtægt på det grundlag, man kendte.

Hvad angår temaet at udjævne økonomiske skel i EF, er det noget, SF er enig i. Vi vil gerne være med til at øge overførslerne til de fattige lande, men det, vi ikke har været enige i, er, at man skulle blive ved med at poste så mange penge ind i landbruget. Det ved jeg godt vil gå ud over bl.a. Danmark og over de nordlige lande i øvrigt.

Vores melding har været og er fortsat, at vi burde have skåret hårdere på landbrugssiden, og at vi burde have været mere sikre på, at vi løste landbrugsproblemerne, for det er jeg fak-

tisk ikke sikker på at vi har gjort. Jeg er ganske usikker med hensyn til, om den aftalte budgetdisciplin vil virke, og om de landbrugsordninger, der er lavet, kommer til at virke begrænsende på produktionen og dermed altså også på økonomien.

Det er utrygheden ved den beslutning, der blev truffet her, der får mig til at sige, at der blev skåret for lidt; i stedet for valgte man en op-pustning, og det er vi imod.

Må jeg til sidst sige, at det er lidt underligt at høre udenrigsministeren på den ene side tale så meget om den megen solidaritet, der er i dette, og fru Annette Just tale om, at det er en bragende god forretning. Det kan godt være, at begge dele er rigtigt, men måske skulle man vælge et af synspunkterne.

Mit partis synspunkt er, at det havde været bedre, om vi havde valgt noget mere solidaritet end det, der foreligger her.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Når hr. Gade stadig tror, at man bare sætter sig sammen et par dage og finder på nogle løsninger, må jeg sige, at det, man finder frem til, er en kombination af elementer, man kender ud og ind og forfra og bagfra, og som har været endevendt i månedsvi – ja, i årevis, så lad nu være med den lidt naive forestilling om, hvordan man sidder og arbejder med disse spørgsmål.

Må jeg endelig sige til hr. Gade, at solidaritet ikke nødvendigvis er noget, der skal være en dårlig forretning. Jeg kender godt synspunktet, f.eks. fra debatten om ulandsbistanden, hvor jeg ved, at hr. Gade ikke kan lide, at danske virksomheder skal levere ulandsbistand, for tænk, hvis de tjente på det! Derfor kan det rent faktisk både være et udtryk for solidaritet og for, som jeg sagde til fru Annette Just, en god forretning.

Til gengæld er jeg enig med hr. Bjørn Westh, når han siger, at vi skal passe på ikke at gøre diskussionen om fordelene ved EF til bare en diskussion om, hvad der går ud og ind på budgetterne. Jeg er ganske enig, for det giver et alt for overfladisk og primitivt billede af de enorme fordele, Danmark har af sit medlemskab. Når jeg har bragt det frem her, er det bare, fordi hr. Gade er fremkommet med nogle forkerte påstande om hvad det betyder for de beløb, der går ud og ind. I den forbindelse synes jeg egentlig, det har været nyttigt at kunne sige – også i